ב"ה
עָלוֹן לְיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל
שַׁבָּת פָּרָשַׁת יִתְרוֹ תשפ"ה
גִּלָּיוֹן 292

הוֹלֵךְ בְּתֹם

מַתָּן תּוֹרָה שֶׁבְּכָל יוֹם

בַּתּוֹרָה מְסֻפָּר פַּעֲמַיִם עַל מַתַּן תּוֹרָה – הָאַחַת בְּפָרָשָׁתֵנוּ, וְהַשְּׁנִיָּה בְּפָרָשַׁת וְאֶתְחַנַּן.

מָה הַהֶבְדֵּל בֵּין שְׁתֵּי הַפְּעָמִים? בְּפָרָשָׁתֵנוּ ה' הוּא זֶה שֶׁמְּסַפֵּר לָנוּ אֶת מַתַּן תּוֹרָה, **אַךְ בְּפָרָשַׁת וְאֶתְחַנַּן** - מֹשֶׁה, שֶׁכָּלַנוּ חֵלֶק מִמֶּנּוּ, הוּא זֶה שֶׁמְּסַפֵּר לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת מַתַּן תּוֹרָה.

•

נִתַּן לִלְמֹד מִכָּאן שֶׁיֵּשְׁנָם **שְׁנֵי עִנְיָנִים בַּתּוֹרָה:**

א) **שֶׁהַתּוֹרָה הִיא שֶׁל ה'** – וְכַאֲשֶׁר הָאָדָם לוֹמֵד בְּאֹפֶן כָּזֶה, הוּא **לוֹמֵד אֶת הַתּוֹרָה מִתּוֹךְ בִּטּוּל לָהּ.**

ב) **שֶׁה' נוֹתֵן אוֹתָהּ לָנוּ,** שֶׁהִיא תִּתְחַבֵּר אִתָּנוּ – וְכַאֲשֶׁר הָאָדָם לוֹמֵד בְּאֹפֶן כָּזֶה, הוּא לוֹמֵד אֶת הַתּוֹרָה כְּהַדְרָכָה **אֵיךְ לִחְיוֹת עַל פִּי רְצוֹן ה'.**

•

מִכָּךְ שֶׁהַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת לָנוּ אֶת **שְׁתֵּי הַפְּעָמִים** אָנוּ לוֹמְדִים שֶׁצָּרִיךְ לִלְמֹד בְּשֶׁנֵּי הָאֲפָנִים – גַּם מִתּוֹךְ **בִּטּוּל לָהּ'** וְגַם כְּהַדְרָכָה אֵיךְ לִחְיוֹת **עַל פִּי רְצוֹן ה'.**

על פי שיחת הדבר מלכות לפרשת יתרו

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

הֱיֵה מְמַעֵט בְּעֵסֶק, וַעֲסֹק בַּתּוֹרָה

כַּאֲשֶׁר עִקַּר עִסּוּקוֹ שֶׁל הָאָדָם זֶה **לִמּוּד הַתּוֹרָה,** וְלֹא הַפַּרְנָסָה, הוּא יָכוֹל לְשַׁקֵּעַ בַּלִּמּוּד **וְלִלְמֹד בְּאֹפֶן אֵיכוּתִי.**

לָכֵן חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה מְיַעֲצִים לָנוּ **לְמַעֵט בְּעֵסֶק (פַּרְנָסָה) וּלְהַרְבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה.**

על פי פרקי אבות פרק ד' משנה ט', ופירוש הברטנורא

הָעָלוֹן יו"ל ע"י יְשִׁיבַת **תֹּם וָדַעַת** בְּרַאשׁוּת הָרַב יִצְחָק גִּינְזְבּוּרְג / holechbetom@gmail.com

סִפּוּר חֲסִידִי

רַבִּי חַיִּים פָּלָאגִ'י | י"ט שְׁבָט הִתְּרכ"ח

רַבִּי חַיִּים פָּלָאגִ'י הָיָה מְקֻבָּל אֲנָשִׁים לְפָנָיו בִּשְׁבִיל שְׁאֵלוֹת בַּהֲלָכָה, עֵצוֹת וּבְרָכוֹת. פַּעַם אַחַת, הֶגִּישׁ לִפְנֵי רַבִּי חַיִּים תַּבְשִׁיל כַּאֲשֶׁר יָשַׁב בְּחַדְרוֹ.

כָּל פַּעַם שֶׁמִּישֶׁהוּ נִכְנָס אֶל הַחֶדֶר כְּדֵי לְדַבֵּר עִם הָרַב, הָרַב הָיָה מַפְסִיק לֶאֱכֹל וְשָׂם אֶת הַתַּבְשִׁיל בַּצַּד. לְאַחַר זְמַן מָה, הָרַב רָאָה שֶׁאַף אֶחָד לֹא נִכְנַס וְסִיֵּם אֶת הַתַּבְשִׁיל, שֶׁכְּבָר הִסְפִּיק לְהִתְקָרֵר מֵאָז.

כַּאֲשֶׁר סִיֵּם לֶאֱכֹל, שָׁאַל הָרַב אֶת בְּנוֹ: "אֵיךְ זֶה שֶׁאַף אֶחָד לֹא הִפְרִיעַ לִי לֶאֱכֹל?", הַבֵּן עָנָה שֶׁהָיְתָה אִשָּׁה שֶׁרָצְתָה לִשְׁאֹל אֶת הָרַב עַל מַשֶּׁהוּ, אֲבָל הוּא לֹא נָתַן לָהּ לְהִכָּנֵס.

רַבִּי חַיִּים מִיָּד לָבַשׁ אֶת גְּלִימָתוֹ וְאָמַר: "עָלֵינוּ לָלֶכֶת אֶל הָאִשָּׁה. אֲנִי אֶעֱנֶה לָהּ עַל שְׁאֵלָתָהּ, וְאַתָּה תִּתְנַצֵּל!".

"אֲנִי אֶעֱנֶה לָהּ עַל שְׁאֵלָתָהּ, וְאַתָּה תִּתְנַצֵּל!"

על פי נפלאות הצדיקים חלק ב' לתאריך י"ז שבט

שְׁאֵלוֹת הַשָּׁבוּעַ

1. מָהֵם שְׁנֵי הָאֲפָנִים בָּהֶם יֵשׁ לִלְמֹד תּוֹרָה?
2. מַהוּ עֵץ הַחַיִּים?

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת, בְּנוֹסָף לַכְּתֹבֶת בָּהּ אַתֶּם גָּרִים, יֵשׁ לִשְׁלוֹחַ בְּהוֹדָעָה לְמִסְפָּר **053-735-6069**, אוֹ לַדּוֹאַ"ל שֶׁל הָעָלוֹן. בְּעֶזְרַת ה', פַּעַם בְּחֹדֶשׁ תִּתְקַיֵּם הַגְרָלָה (בְּכָל שָׁבוּעַ צוֹבְרִים כַּרְטִיס נוֹסָף) עַל **דִּיסְק נִגּוּנִים חֲסִידִיִּים**, בֵּין הַפּוֹתְרִים נְכוֹנָה.

הַמּוֹכָה וּמְחַבְּשׁ מַכְאִיב: מְנוּחָה בְּרָכָה מֵימוֹן

בְּדִיחַת קֶרֶשׁ

אִם אָדָם וְחַוָּה הָיוּ סִינִים, הָיִינוּ עֲדַיִן בְּגַן עֵדֶן.

לָמָּה?

כִּי הֵם הָיוּ אוֹכְלִים אֶת הַנָּחָשׁ...

הַמְּעוֹנָן מְקַבֵּל בְּכָל עִירוֹ לְאוֹר הָאֶתְמוֹל מֵימוֹן, סְתָם הַיְרִיָּה חֲסִידָה יְרֵאַת שָׁמַיִם וְתַמְצִית

סְעוּדָה שְׁלִישִׁית

פֶּרֶק י׳

תַּקְצִיר: בְּסְעוּדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת, רַבִּי יִשְׂרָאֵל מֵרוּזִ'ין מְסַיֵּם אֶת סִפּוּרוֹ עַל אֵיךְ הַמַּגִּיד מִמֶּעְזְרִיטְשׁ הִצִּיל יְהוּדִי מִגּוֹי רָשָׁע. הַחֲסִידִים שׁוֹאֲלִים אֶת עַצְמָם מַדּוּעַ הָרַבִּי סִפֵּר אֶת כָּל זֶה...

רַבִּי יִשְׂרָאֵל מֵרוּזִ'ין הֶאֱרִיךְ מְאוֹד בְּאוֹתָהּ סְעוּדָה שְׁלִישִׁית. הָרַבִּי וְהַחֲסִידִים הִמְשִׁיכוּ לְהִתְוַעֵד עַד שָׁעָה מְאֻחֶרֶת בַּלַּיְלָה, לְאַחַר צֵאת הַשַּׁבָּת.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה בִּכְפָר סָמוּךְ לְרוּזִ'ין, הָיָה חָסִיד אֶחָד שֶׁל רַבִּי יִשְׂרָאֵל מֵרוּזִ'ין, שֶׁהִתְכּוֹנֵן לְשֵׁנָה. אוֹתוֹ חָסִיד הָיָה בַּעַל בַּיִת מְזִיגָה עַל אֵם הַדֶּרֶךְ, בּוֹ הָיוּ שְׁנֵי חֲדָרִים: חֶדֶר אֶחָד לְמְזִיגַת מַשְׁקָאוֹת, וְחֶדֶר שֵׁנִי לְשֵׁנָה, בּוֹ הָיוּ הֶחָסִיד וְאִשְׁתּוֹ יְשֵׁנִים.

לְאוֹתוֹ חָסִיד הָיָה שָׂכֵן גּוֹי, שֶׁמַּמָּשׁ שָׂנֵא אֶת הֶחָסִיד. שִׂנְאָתוֹ הָיְתָה כָּל כָּךְ עַזָּה, עַד שֶׁהַגּוֹי הֶחֱלִיט שֶׁהוּא יֵלֵךְ בַּלַּיְלָה אֶל בֵּית הַיְהוּדִי עִם הַגַּרְזֶן שֶׁלּוֹ, יִפְרֹץ אֶת דֶּלֶת הַחֶדֶר, וְיַהֲרֹג אֶת הַיְהוּדִי וְאֶת אִשְׁתּוֹ.

בֵּינְתַיִם, בְּשָׁעָה מְאֻחֶרֶת בַּלַּיְלָה, הַיְהוּדִי הֶפְתִּיעַ לִשְׁמוֹעַ עַל דֶּלֶת הַבַּיִת דְּפִיקוֹת חֲזָקוֹת. הַיְהוּדִי פָּתַח אֶת הַדֶּלֶת וְרָאָה שְׁנֵי שָׂרִים מְכֻבָּדִים עוֹמְדִים עַל מִפְתַּן הַבַּיִת. "הַסּוּס שֶׁלָּנוּ חָלָה, וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ לֹא יְכוֹלִים לְהַמְשִׁיךְ לִנְסֹעַ", אָמְרוּ אֵלָיו שְׁנֵי הָאֲדוֹנִים. "אוּלַי נוֹכַל לִישֹׁן אֶצְלְךָ הַלַּיְלָה?"...

הַמְשֵׁךְ יָבוֹא אי״ה

מִסְפָּרִים מְעַנְיְנִים

494

הַשָּׁבוּעַ חָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לָאִילָנוֹת. בְּפָרָשַׁת בְּרֵאשִׁית מְסֻפָּר עַל שְׁנֵי אִילָנוֹת: עֵץ הַדַּעַת וְעֵץ הַחַיִּים. הַגּוֹיִים חוֹשְׁבִים שֶׁעֵץ הַדַּעַת הוּא הַתַּפּוּחַ, אֲבָל בָּאֱמֶת הַתַּפּוּחַ הוּא עֵץ הַחַיִּים.

אֵיךְ אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים אֶת זֶה?

בְּסֵפֶר מִשְׁלֵי כָּתוּב: "**פְּרִי צַדִּיק** עֵץ חַיִּים", כְּלוֹמַר שֶׁהַפְּרִי שֶׁל עֵץ הַחַיִּים הוּא 'פְּרִי צַדִּיק'.

פְּרִי צַדִּיק שָׁוֶה בְּגִימַטְרִיָּא **תַּפּוּחַ**.

על פי שיעור כ״ב מנחם־אב תשס״ז

פֶּרֶק שִׁירָה:
זְקִיפִית

שָׂרָצִים אוֹמְרִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם:

תהילים קמט ב

חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם־לִבְרָכָה אוֹמְרִים שֶׁמִּי שֶׁחָטָא וְלֹאַחַר מִכֵּן **מִתְוַדֶּה עַל מַעֲשָׂיו** הָרָעִים, אֲבָל **לֹא חוֹזֵר בִּתְשׁוּבָה** בְּלִבּוֹ – הֲרֵי הוּא כְּמוֹ מִי שֶׁ**טּוֹבֵל כְּשֶׁשָּׁרֶץ בְּיָדוֹ**.

אֲבָל רֶגַע! **מַדּוּעַ** בִּכְלָל הוּא נֶחְשָׁב כְּטוֹבֵל? הֲרֵי אִם הוּא לֹא שָׁב בִּתְשׁוּבָה – **הוּא עֲדַיִן רָשָׁע** מֻרְשָׁע!

הַתְּשׁוּבָה הִיא שֶׁהַוִּדּוּי הוּא הַטְּבִילָה. **אֲפִלּוּ לְוַדּוֹי לְבַדּוֹ יֵשׁ עֵרֶךְ כָּלְשֶׁהוּ.**

עַל פִּי גְּלְיוֹן נַפְלָאוֹת לְיוֹם־כִּיפּוּר תשפ"ד

הַזְּקִיפִית

הִיא זוֹחֶלֶת מִמִּשְׁפַּחַת הַזִּקִיתִיִּים, הִיא נְפוֹצָה בַּאֲזוֹרִים חַמִּים כְּמוֹ אַפְרִיקָה, אַסְיָה וַחֲלָקִים מִדְּרוֹם אֵירוֹפָּה. בְּיִשְׂרָאֵל נִתָּן לִמְצֹא אֶת הַזְּקִית הַיָּם-תִּיכוֹנִית, שֶׁמִּתְגּוֹרֶרֶת בְּעִקָּר בִּשְׁטָחִים פְּתוּחִים, שָׂדוֹת וְיְעָרוֹת.

הַזְּקִית יְדוּעָה בַּיְכֹלֶת הַמְּיֻחֶדֶת שֶׁלָּהּ לְשַׁנּוֹת אֶת צֶבַע עוֹרָהּ בְּהֶתְאֵם לַסְּבִיבָה. שִׁנּוּי הַצֶּבַע מְסַיֵּעַ לְהַסְוָאָה מִפְּנֵי טוֹרְפִים וְגַם מְשַׁמֵּשׁ לְהַעֲבָרַת מְסָרִים לִזְקִיּוֹת אֲחֵרוֹת, כְּמוֹ מַצְבֵי רוּחַ אוֹ תְּחוּשַׁת סַכָּנָה.

הַזְּקִית נִזּוֹנָה בְּעִקָּר מֵחָרָקִים, אוֹתָם הִיא תּוֹפֶסֶת בְּלְשׁוֹנָהּ הָאֲרֻכָּה וְהַדְּבִיקָה. הַלָּשׁוֹן יְכוֹלָה לְהַגִּיעַ לְאֹרֶךְ שֶׁהוּא פִּי שְׁנַיִם מֵאֹרֶךְ גּוּפָהּ, וְהִיא יוֹרָה אוֹתָהּ הַחוּצָה בְּמְהִירוּת רַבָּה כְּדֵי לִלְכֹּד אֶת הַטָּרֶף.

לִזְקִית יְכֹלֶת רְאִיָּה יְחוּדִית – עֵינֶיהָ נָעוֹת בְּנִפְרָד זוֹ מִזּוֹ, מָה שֶׁמְּאַפְשֵׁר לָהּ לִרְאוֹת בְּשְׁנֵי כִּוּוּנִים בּוֹ-זְמַנִּית.

הַיְדַעְתֶּם?

לַזְּקִית יֵשׁ זְנָב אֲחִיזָה חָזָק בְּמְיֻחָד, שֶׁעוֹזֵר לָהּ לְהִתְפֵּס בַּעֲנָפִים וְלִשְׁמֹר עַל יַצִּיבוּת בִּזְמַן שֶׁהִיא מְטַפֶּסֶת!